

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. V. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm249/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

taaler vist ikke nødigere Modsigelse af Nogen end mig selv af dig?

Dette Spørgsmaal har jeg selv meget alvorlig forelagt mig og tegget Drev paa det gjennem flere Maas uder, uden at tage nogen Beslutning, og stundum synes mig vistelig, min Taushed ved denne Leilighed vilde være foraarlig undskyldt, dels ved Forslaget og egen Beskaffenhed, dels ved det spandte Forhold mellem Hr. Biskoppen og min Kinged, og endelig ved den Omstændighed, at jeg for fem Aar siden med Glid har afhandlet Spørgsmaalet om en ny Alter og, og udtrykkelig stemt imod hvad nu er Hr. Biskoppens Forslag *), saa har Man ikke ændret min Stemme, da den aade har blot var mod Sagen, vil Man det rimeligvis langt mindre nu, da Mange kan tænke, den er mest mod Personen.

Da jeg nu desuden under alle Livs-Stillinger har havt særdeles Sky for at optræde i Modfatning til en Mand, jeg fra min tidlige Ungdom saae op til med Høiagtelse, og altid inderlig ønskede at stemme med, saa vilde jeg uden tvivl tiest, hvis jeg ikke paa ny var blevet Embedsmand i Statistiken; men naagtet

*) I en lille Bog med Tittel „Den Danske Statistiske uoprettelse betragtet“ 1834.

dette gier mig Modfatningen dobbelt ubehagelig, fandt jeg dog omsider, den gjorde mig samme til ubetinget Pligt, da jeg aldeles misbilliger Hr. Biskoppens Forslag, og da han ikke blot selv skal have Forsædet ved det Provise, men er vel, efter Commissionens Sammensætning, sikker paa i alt Digtigt at beholde de fleste Stemmer. Forslaget 1806 var vel ogsaa udarbejdet af en enkelt Biskop, men det var ingen Mand med Hr. Biskop Mynsters Overlegenhed og Character-Styrke, og dog var han saalænge fra Forsædet i Prove-Commissionen, at han end ikke havde Sæde eller Stemme deri, saa fandt Præsten i Spjellerup, at han desuagtet maatte reise sig bestemt mod Hr. Biskop Højens Forslag, da to Præsten ved Vartou endnu mindre vage sig ved at optræde bestemt mod Hr. Biskop Mynsters. Af de Ældre er der nemlig vist ingen Anden, der gier det, og mod Kamper af den yngre Slægt vilde Hr. Biskoppen si blot i statskirkelig men ogsaa i literar Henseende have Saameget forud, at Partiet rimeligvis blev alt for ulige. Hertil kommer endnu, at neppe nogen Præst i Danmark vilde eller kunde giere Alt gjaldende mod dette Forslag til en ny forordnet Alterbog, da næsten Alle kan tænke paa at bytte sig selv eller det Parti, de tilhøre, og har In-

ter imod en forordnet Alterbog, naar den kun var efter deres Hoved, medens jeg, efter min velgrundede Overbeviining om Tidens Krav og Straalekens Tær, maatte sætte mig ligesaa bestemt mod „Forordnelserne“ af en ny Alterbog efter mit eget, som efter Hr. Biskop Mynsters Hoved.

Under disse Omstændigheder kunde jeg i Længden umuelig inddøse mig selv med Bogen, jeg skrev for sin Aar siden, men maatte finde, den gjorde netop sit Bedste, naar jeg nu skrev en i samme Aand og med samme Tankegang, thi da staaer den i Literaturen som et gyldigt Vidne om, at jeg tænkte ligesaa da om Alterbogs-Sagen, da min personlige Velynder sad paa Sallands Bispestol, som nu, saa det kan umuelig være af Lykke til at modfige Hr. Biskop Mynster, jeg fornyer Protesten, jeg nedlagde, da Ingen drømte om, at han skulde komme til ens at sige en Sag, Hr. Stiftesproest Clausen satte i Bevægelse. At Hr. Biskop Mynster og hans ubetingede Kowtulerer denagtet vil spore personlig Uvillie i disse Blade, tvivler jeg vel ingenlunde paa, men det maatte ikke bestemme mig, og jeg skal stræbe ei engang at beklage mig derefter, da Hr. Biskoppen i den sidste Tid har behandlet mig med saa udmærket Kingeagt, at jeg slet

